

Aniversarea Pisicii asasine

EDITURA PARALELA 45

Redactare: Mihaela Pogonici
Tehnoredactare și DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FINE, ANNE

Aniversarea pisicii asasine / Anne Fine ; il. de Steve Cox ; trad. din

lb. engleză de Viorel Zaicu. - Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-2941-8

I. Cox, Steve (il.)

II. Zaicu, Viorel (trad.)

821.111

The Killer Cat's Birthday Bash

Anne Fine

Text copyright © Anne Fine, 2008

Illustrations copyright © Steve Cox, 2008

All rights reserved

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparalela45.ro

ANNE FINE

Aniversarea Pisicii asasine

Ilustrații de Steve Cox

Traducere din limba engleză de
Viorel Zaicu

Editura Paralela 45

CUPRINS

1. N-a fost vina mea	7
2. „Vorbești de mine?“	10
3. Fără câini	16
4. Stafilele din șifonier	29
5. Când o să zboare pudelii	41
6. Nu mai e mult	52
7. Speriați caii	58
8. Clubul Nașparliilor	63
9. Bestia Îngrozitoare	75
10. Cel mai tare spectacol	83

2

„VORBEȘTI DE MINE?”

A fost o zi groaznică. Groaznică. Ploaia plescăia în geamuri. Vântul mugea. Așa că Ellie s-a așezat cu burta pe covor și a început să răsfoiască albumul.

— O, tată! Uite o poză cu tine de când ai căzut în șanțul ăla cu noroi.

(Acolo e cel mai bine să stea oamenii, dacă mă întrebați pe mine.)

— O, mamă! Vino să vezi poza asta. Părul tău arată *minunat!*

(Pe planeta lipsei de bun-gust, poate. Aici nu!)

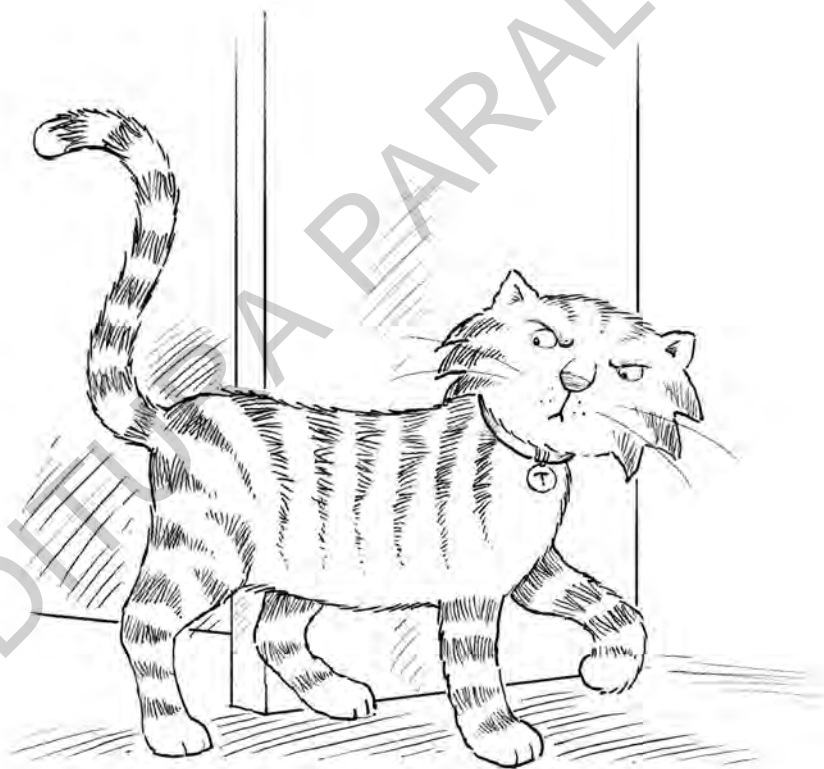
Și Ellie a ținut-o tot așa, chițaind
ca puițul ăla de șoarece pe care eu și
Tigruț îl băgaserăm în sperieți după tom-
beroane. Până la urmă am hotărât că nu
mai suport și am pornit-o către ușă.

Tocmai atunci a chițăit din nou:

— O, uite una cu Tuffy! Nu-i așa că e *duuulce*?

M-am întors să-i arunc o privire din gama „Vorbești de mine?“, dar ea nici măcar n-a observat. Era prea ocupată cu pălăvrăgeala și mirările și gândurile ei!

— Vino s-o vezi pe asta, mamă. Tuffy arată așa *drăguț*!

Nu are de ce să-mi fie rușine sau să mă scuz. Pe vremea aia eram un ghemuleț pufos. Eram un pisoiaș. Iar pisoiașii *sunt* dulci.

Ellie a luat altă poză.

— Uite! Aici Tuffy e *superb!*

Nu m-am mai putut abține – eram curios. M-am dus să arunc o privire. Bineînțeles, era o poză cu mine. Niște ochi enormi și naivi, înconjurați de o blană ca un nor de puf. Arătam ca o chestie de pe felicitările alea siropoase pe care le primesc mamele de ziua lor de la sora bunicului.

Cât pe ce să vomit. Dar Ellie a arătat cu degetul ce era scris dedesubt și a citit:

— *Fermecătorul nostru pisoiaș. Născut în 31 octombrie.*

S-a uitat la mama ei.

— Suntem în octombrie. Asta înseamnă că se apropie ziua lui Tuffy.